

Număr : 45/2022

Procesul-verbal și decizia Consiliului Curții de Apel din Atena
(ședință publică)

Ședințe publice din 16 martie 2022 și 30 martie 2022

CONSILIU	CONTINUT
Aikaterini Papavassiliou Președintele Curții de Apel	Cererea autorităților din România pentru executarea Mandatului european de arestare nr. 1/12-1-2021 al Curții de Apel Brașov (Brașov) - Secția penală din dosarul cu număr 345/64/2016, împotriva cetățeanului israelian (nume de familie) STEINMETZ (prenume) BENYAMIN
Georgios Aktypis Maria Avgka Judecători Curtea de Apel	
Anthoula Bouba Vice-procuror al Curții de Apel	
Evangelia Dimitriadou Grefier	
	PERSOANĂ PREZENTĂ

RAPORTUL PROCESULUI-VERBAL ȘI DECIZIE

Consiliul s-a reunit astăzi, la 16 martie 2022, în ședința Curții de Apel din Atena, în ședință publică, după amânarea de la data de 2 februarie 2022, ca urmare a emiterii unei hotărâri de amânare cu nr. **14/2022** de către acest Consiliu, în vederea luării unei decizii cu privire la executarea sau nu a **Mandatului european de arestare emis de Curtea de Apel din Brașov - Secția penală cu nr. 1/12-1-2021 și cu număr de dosar nr. 345/64/2016**, împotriva cetățeanului israelian (nume de familie) **STEINMETZ** (prenume) **BENYAMIN**, fiul lui Rubin și Esther, născut în Israel la data de 2.4.1956, în vederea executării pedepsei care i-a fost aplicată, de (5) ani prin hotărâre definitivă nr. 39/F din 27-6-2019 și cu caracter obligatoriu din 17.12.20, în temeiul Mandatului național de arestare emis de Curtea de Apel Brașov cu nr. 48/2019 din 17/12/20, pentru comiterea faptei cu privire la constituirea și participarea la o organizație criminală, respectiv pentru încălcarea art. 466 CP al României, fapte care se pedepsesc și conform legislației elene (art. 187 alin. 3, 1 din Codul penal).

Persoana solicitată s-a prezentat atunci când a fost citat numele său de către președinte și apoi, când a fost întrebat de președinte dacă cunoaște limba greacă, acesta nu a răspuns.

Apoi, președintele, realizând că persoana solicitată nu vorbește limba greacă, ci limba engleză, a numit un interpret care s-a prezentat la ședință și a fost pe placul persoanei solicitate, interpret care a declarat că se numește Evangelos Karaindros, domiciliat în Atena, profesie interpret, și care o cunoaște pe persoana solicitată pur și simplu și nu are nicio legătură de rudenie cu el. Ulterior, acesta a jurat în mod legal, în conformitate cu articolul 236 din Codul de procedură civilă, că va traduce cu precizie și fidelitate tot ceea ce se va spune în timpul discuției de către persoana solicitată și persoanei solicitate, precum și documentele care se află la dosarul cauzei și orice documente care pot fi depuse în timpul ședinței din greacă în engleză și invers.

Ulterior, persoana solicitată a fost întrebată de Președinte, prin interpret, despre detaliile identității sale în general și a răspuns că se numește: (nume de familie) **STEINMETZ** (prenume) **BENYAMIN**, fiul lui Rubin și Esther, născut în Israel la data de 2.4.1956. Apoi, persoana solicitată, prin interpret, a declarat că numește ca avocat al apărării pe actualul avocat din Atena, pe Stavros Togias, cu număr de înregistrare în Baroul de Avocați din Atena cu nr. 024213, care a acceptat numirea sa.

Procurorul, după ce a luat cuvântul de la Președinte, a declarat că prezenta cerere a autorităților române pentru executarea sau nu a mandatului european de arestare este introdusă în mod legal, ca urmare a transmiterii informațiilor suplimentare de către autoritățile române, care au fost solicitate prin hotărârea Consiliului nr.14/2022

În continuare, avocatul persoanei solicitate, după ce a primit cuvântul de la Preşedinte, a prezentat mai întâi oral, apoi a depus MEMORIU scris pentru a fi inclus în procesul-verbal în conformitate cu articolul 141 alineatul (2) din CPP, care are următorul cuprins:

În faţa Consiliului Curţii de Apel din Atena

(şedinţa publică din data de 16.3.2022)

MEMORIU

a lui **Benyamin Steinmetz**, fiul lui Rubin, născut la data de 2.4.1956 în Israel,

* * *

Prin Hotărârea nr.14/2022 a Consiliului, a fost amânată executarea Mandatului european de arestare cu nr. 1/12-1-2021 emis de Curtea de Apel din Braşov - Secţia penală din cadrul dosarului cu nr. 345/64/2016, împotriva persoanei solicitate, în vederea furnizării de informaţii suplimentare de către autorităţile române în termen de treizeci (30) de zile, printre altele, în legătură cu următoarele aspecte:

1. Absenţa unui jurământ (învăţare) din partea judecătoarei Florentina Dragomir

"(3) În cazul în care judecătoarea Florentina Dragomir, care anterior a ocupat funcţia de procuror şi a depus jurământul de Procuror, trebuia, în conformitate cu dreptul român, să fie investită din nou înainte de a prelua funcţia de judecător. În cazul unui răspuns afirmativ, trebuie să se precizeze care este efectul juridic, în temeiul dreptului intern, este participarea la compunerea unei instanţe, a unui judecător care nu a depus jurământul în acest sens, precum şi dispoziţiile relevante ale legislaţiei naţionale."

Răspunsul relevant al preşedintelui Secţiei penale a Înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie are următorul cuprins: *"Consiliul Judiciar Suprem, prin departamentul său special, gestionează documentele privind cariera profesională a judecătorilor şi procurorilor, inclusiv cele referitoare la jurământul în funcţie. Prin prezenta vă informăm că reclamantul Steinmetz Benyamin a formulat recurs pentru anularea soluţiei emise în dosarul nr. 345/64/2016, prin care se invocă, printre altele, nelegalitatea completului de judecată, în temeiul articolului 426 litera (d) din Codul de procedură penală, în sensul că la instanţa care a soluţionat recursul a participat şi doamna judecătoare Florentina Dragomir, care nu va fi depus jurământul juridic relevant înainte de a începe să exercite funcţia de judecător. Prin Decizia nr.125 din 22 aprilie 2021 a Curţii Supreme de Casaţie şi Justiţie - a Secţiei penale, emisă în dosarul nr.502/1/2021, recursul menţionat anterior a fost respins pe motivul lipsei de temeinicie. Ataşăm la aceasta buletinul informativ al dosarului 502/1/2021 privind*

contestația pentru anularea soluției formulate, printre altele, de Steinmetz Benjamin și o copie a cererii pentru recursul menționat anterior."

Prin urmare, autoritățile statului emitent al Mandatului european de arestare au evitat în mod artificial să răspundă la întrebările foarte specifice și greșit interpretate ridicate de Curtea dumneavoastră, referindu-se doar la o decizie a Înaltei Curți de Casație și Justiție a României, prin care a fost respinsă cererea persoanei solicitate de poliție în această privință, ceea ce este în sine inacceptabil la nivelul cooperării judiciare a Uniunii.

Potrivit art. 19 alin.2 din Legea 3251/2004, "în cazul în care autoritatea judiciară care decide cu privire la executarea mandatului consideră că informațiile transmise de statul membru care emite mandatul nu sunt suficiente pentru a-i permite să se pronunțe asupra aducerii în justiție, aceasta solicită, prin intermediul procurorului Curții de Apel, prezentarea de urgență a informațiilor suplimentare necesare, în special în ceea ce privește articolele 2 și 11-13 a prezentului și poate stabili un termen pentru primirea acestora, ținând seama de obligația de a respecta termenele prevăzute la articolul 21 din prezentul regulament."

În speță, incapacitatea autorităților statului emitent de a răspunde în mod minim la cererea rezonabilă a Curții dumneavoastră cu privire la clarificări referitoare la problema esențială a constituirii legale a instanței care a impus persoanei solicitate o pedeapsă privativă de libertate, iar în scopul executării solicitându-se extrădarea sa, conduce în sine la o decizie privind neexecutarea Mandatului european de arestare, întrucât "*informațiile furnizate de statul membru emitent nu sunt suficiente pentru a-i permite să ia o decizie cu privire la arestarea acestuia*".

În orice caz și chiar în subsidiar, apărarea persoanei solicitate de poliție, deși nu a fost obligată să facă acest lucru, a colectat probele relevante și va încerca să ofere - în locul autorităților statului solicitant - răspunsurile adecvate la întrebările adresate de Consiliul dumneavoastră:

Singurele informații existente despre jurământul Fiorentinei Dragomir este răspunsul dat de Înalta Curte de Casație și Justiție la solicitarea unui jurnalist, potrivit căruia "arhivele privind cariera profesională a judecătoarei Florentina Dragomir conțin doar jurământul depus de judecătoare atunci când a fost numită procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul București" [a se vedea scrisoarea din 22.12.2020 a Înaltei Curți de Casație și Justiție]. Fără a depune jurământul legal necesar judecătorului, aceasta nu a putut exercita în mod legal funcția de judecător, iar faptul că a fost investită anterior în funcția de procuror nu are nicio influență juridică. **Articolul 34 din Legea română 303/2004** este extrem de clar în acest sens, urmat de o analiză a prevederilor legislative relevante.

În primul paragraf, legea prevede următoarele: "*Înainte de a-și prelua atribuțiile, judecătorii și procurorii depun următorul jurământ: "Jur să respect Constituția și legile țării, să apăr drepturile și libertățile fundamentale ale individului, să-mi îndeplinesc atribuțiile cu onoare, conștiinciozitate și fără prejudecăți. Așa să mă ajute*

"Dumnezeu!" În primul rând, se prevede că jurământul trebuie depus înainte de exercitarea funcției judiciare, iar al doilea paragraf prevede că *"refuzul de a depune jurământul face în mod automat ca numirea să fie nulă și neavenită"*. În al doilea rând, se prevede, așadar, că, fără jurământ, numirea unei persoane în funcția de judecător trebuie să devină **nulă și neavenită**.

Următoarele două alineate prevăd: *"Jurământul trebuie depus într-o ședință oficială în fața judecătorilor instanței sau, după caz, în fața procurorilor parchetului la care a fost numit judecătorul sau procurorul, după citirea actului de numire. Depunerea jurământului se consemnează într-un proces-verbal, semnat de șeful instanței sau, după caz, de parchet, precum și de doi dintre judecătorii sau procurorii prezenți, precum și de persoana care depune jurământul."* În consecință, depunerea jurământului înainte de începerea exercitării atribuțiilor judiciare a judecătorului este o condiție prealabilă pentru participarea sa la compunerea instanței, astfel, este imposibil ca Florentina Dragomir să fi depus jurământul în calitate de judecător, întrucât nu există o astfel de înregistrare în dosarul său oficial. Absența procesului-verbal în care trebuia să se stabilească faptul că a fost depus jurământul este dovada acestui fapt.

În cele din urmă, ultimul paragraf al aceluiași articol prevede că singura excepție de la regula depunerii jurământului este cazul în care judecătorul este transferat sau promovat de la o instanță la alta.

În prezenta cauză, în decizia din 21.5.2009, Plenul CSM a propus *"Președintelui României eliberarea din funcție a doamnei Dragomir Florentina, procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, precum și numirea acesteia în funcția de judecător la Tribunalul din București, cu recunoașterea gradului profesional corespunzător Curții de Apel, de la data la care postul vacant de judecător este redistribuit în ștatele de plată și pe listele de personal ale Tribunalului din București, prin decretul Ministrului Justiției și Libertăților Cetățeanului"*.

Prin urmare, prin singurul articol al Decretului Prezidențial nr. 1.164/8.7.2009, Președintele României a dispus următoarele: *"Doamna Dragomir Florentina este exonerată de funcțiile de procuror al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și este numită în funcția de judecător la Tribunalul din București, cu efect de la data la care postul vacant de judecător este redistribuit în ștatele de plată și pe listele de personal ale Tribunalului din București, prin decretul Ministrului Justiției și Libertăților Cetățeanului"*.

Prin urmare, Florentina Dragomir a fost eliberată din funcția de procuror (funcție pentru care a depus jurământul legal) și a fost numită ulterior judecător (funcție pentru care nu a depus jurământul legal). Participarea sa la compunerea instanței care a pronunțat condamnarea de mai sus îl privează, prin urmare, pe acesta din urmă de statutul unei instanțe *"stabilite prin lege"* și *"funcționare legală"*, cu încălcarea articolului 6 alineatul (1) din CEDO.

Consecințele absenței unui jurământ pentru exercitarea legală a atribuțiilor judecătorului respectiv - și anume că încălcarea obligației legale de a depune jurământul duce la nulitatea numirii - rezultă nu numai din modul de redactare nediscriminatoriu al dispoziției de mai sus din dreptul român, ci și din teza de doctorat însăși a Florentinei Dragomir, intitulată *"Răspunderea penală a judecătorului"*, publicată în 2011 de editura C.H. Beck: *"Depunerea jurământului, ca mijloc privilegiat și oficial de consolidare a încrederii acordate judecătorului la momentul preluării atribuțiilor sale, a fost menținută în sistemul judiciar actual, constituind chiar o obligație legală care, dacă nu este respectată, duce la nulitatea numirii"*.

Informațiile de mai sus cu privire la condițiile de notificare sau comunicare ale judecătorului de mai sus au fost publicate numai după încheierea procesului penal al persoanei solicitate de poliție, a cărei apărare nu și-ar fi putut imagina că un judecător, membru al Înaltei Curți de Casație și Justiție, din 2009, când a fost numită judecător la Tribunalul din București, nu a depus jurământul impus de lege și că numirea ei în acel post să fie nulă. Atunci când presa a făcut publice aceste informații, persoana solicitată de poliție, împreună cu alți condamnați, a solicitat anularea condamnării instanței pentru acest motiv, iar cererea de anulare a fost respinsă de Înalta Curte de Casație și Justiție. Deși a trecut aproximativ un an de la data hotărârii în cauză, motivele acesteia nu au fost încă publicate și, prin urmare, motivele respingerii sunt încă necunoscute, această întârziere în publicarea motivării este complet nejustificată, în special având în vedere faptul că decizia de condamnare a Înaltei Curți de Casație și Justiție, care numără sute de pagini, a fost scrisă citeț în termen de trei (3) luni.

Trebuie arătat că termenii "transfer sau avansare" (în cazul cărora, în mod excepțional, nu este necesară depunerea jurământului) sunt înțeleși ca schimbări interne de poziție în cadrul organelor judiciare sau de urmărire penală, astfel cum sunt reglementate de articolul 60 din aceeași lege, iar nu ca "numiri" de la o instituție la alta, astfel cum sunt reglementate de procedura distinctă prevăzută la articolul 61 din legea menționată. Astfel, o nouă numire judiciară - inclusiv judecătorii anterior investiți, dar apoi pensionați (cf. Articolul 33 din aceeași lege) - trebuie completată prin jurământ. Prin urmare, a admite opinia potrivit căreia "transferul" unui procuror autorizat într-o funcție judiciară nu îi impune să depună un jurământ judiciar separat (nou) ar fi incompatibil cu principiul separației puterilor în stat și cu dreptul la independență judiciară consacrat la articolul 6 alineatul (1) din CEDO.

Mai mult, orice argument potrivit căruia jurământul depus de judecător și de procuror are un conținut identic și, în consecință, nu este necesar să se "repete" jurământul atunci când procurorul ocupă funcția de judecător, pe lângă faptul că este formalist, intră în conflict atât cu litera, cât și cu spiritul dispoziției articolului 34 din legea de mai sus: **Atribuțiile pe care procurorul jură să le îndeplinească "cu onoare, conștiinciozitate și fără prejudecăți"** sunt absolut distincte de îndatoririle pe care judecătorul jură să le îndeplinească. Orice opinie contrară subestimează principiul

separației puterilor în stat și independența și imparțialitatea organelor judiciare, fapt confirmat deja în hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 3.9.2003 în cauza **Pantea împotriva României**: "238. Curtea observă că a admis deja în cauza Vasilescu împotriva României (hotărârea din 22 mai 1998, Rapoarte 1998-III, pag. 1075-76, §§ 40 41), în temeiul articolului 6 § 1 din Convenție, că, dacă procurorii din România acționează ca membri ai Secției Parchetului General, care raportează mai întâi procurorului general și apoi ministrului justiției, ei nu îndeplinesc cerința de independență față de executiv ^ Curtea nu găsește niciun motiv să se îndepărteze de la această concluzie și nici în temeiul articolului 5 § 3 din Convenție în prezenta cauză, întrucât independența față de executiv este și una dintre garanțiile inerente conceptului de „[alt ofițer judiciar]” în sensul acestei dispoziții (a se vedea Schiesser, citată mai sus, pp. 13-14, § 3 1). 239. În lumina celor de mai sus, Curtea concluzionează că procurorul care a dispus arestarea preventivă a reclamantului nu a fost „[alt funcționar judiciar]” în sensul articolului 5 al treilea paragraf. [...]”.

În plus, în conformitate cu articolul 31 alineatul (1) litera (c) din aceeași lege, secția Înaltei Curți de Casație și Justiție care judecă căile de atac împotriva hotărârilor pronunțate în primă instanță ale Curții de Apel "este compusă din trei judecători". În consecință, dacă unul dintre judecători nu a fost investit în mod corespunzător și, prin urmare, nu și-a putut exercita în mod legal funcția, atunci nu a fost legal constituit în temeiul dreptului român.

Art. 6 alin. 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului cere ca instanța să fie "stabilită prin lege". Scopul termenului "*este de a se asigura că organizarea justiției într-o societate democratică nu depinde de puterea discreționară a executivului, ci că este reglementată de o lege emisă de parlament*" [Curtea Europeană a Drepturilor Omului, *Coeme și alții împotriva Belgiei*, alin. 98, Margaritis, ErmESDA, p. 182].

În sensul art. 6 alin. 1, noțiunea "lege" include întreaga legislație națională referitoare la înființarea și competența organelor judiciare [Curtea Europeană a Drepturilor Omului, *Lavents împotriva Letoniei*, par. 114], precum și toate legile interne care reglementează legalitatea participării judecătorilor individuali la examinarea cauzei [Curtea Europeană a Drepturilor Omului, *Pandjikidze și alții împotriva Georgiei*, par.104], Aceasta include (dar nu se limitează la) respectarea legilor interne privind calificările, obligațiile, incompatibilitățile și descalificarea din funcția de judecător [CEDO, *Gurov v. Moldova*, par. 35-36].

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat anterior că procedura de numire a judecătorilor este un element inherent al noțiunii de constituire și funcționare a instanței în conformitate cu legea [Curtea Europeană a Drepturilor Omului, *Guomundur Andri Astrdosson împotriva Islandei* [GC], par. 227). Astfel, neregularitățile din procedura de numire pot pune în pericol legalitatea unei instanțe, cu încălcarea articolului 6 alineatul (1) din Convenția Europeană a Drepturilor Omului [ibidem], cu toate acestea, pentru a respecta pragul acestei dispoziții, astfel de nereguli trebuie fie să fie "evidente"¹, fie să fie suficient de grave pentru a afecta legalitatea procedurii de numire² [Margaritis, ibidem.].

Exemple din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului sunt prezentate mai jos:

Pentru ca încălcarea să fie "evidentă", aceasta trebuie să poată fi identificată în mod obiectiv și autentic ca atare. Curtea Europeană a Drepturilor Omului conferă, în general, competența de interpretare instanțelor naționale cu privire la existența unei încălcări a dreptului intern, cu excepția cazului în care încălcarea este "flagrantă" sau cu excepția cazului în care constatările instanțelor naționale din acel moment pot fi considerate arbitrare sau vădit nerezonabile [CEDO, *Guomundur Andri Astrdsson împotriva Islandei* [GC], par. 244],

Curtea Europeană a Drepturilor Omului, *Guomundur Andri Astrdsson împotriva Islandei* [GC], alin. 246 - adică: nu de natură pur tehnică, fără a afecta capacitatea sistemului judiciar de a-și îndeplini atribuțiile în mod independent și imparțial, v. de asemenea, par. 255: "Atunci când se stabilește dacă un anumit viciu al procedurii de numire a unui judecător a fost atât de grav încât să echivaleze cu o încălcare a dreptului la «o instanță instituită prin lege», trebuie să se țină seama, printre altele, de scopul legii încălcate, și anume dacă a urmărit să împiedice orice ingerință nejustificată din partea executivului competența în sistemul judiciar și dacă încălcarea în cauză a adus atingere însăși esenței dreptului la o "instanță instituită prin lege".

Ilatovskiy împotriva Rusiei (par. 39-42): Guvernul nu a reușit să dovedească - prin intermediul unor documente sau al altor probe - că doi judecători din componența instanței care i-a audiat cauza au fost numiți în posturile lor în conformitate cu legislația națională în vigoare la momentul faptelor. În consecință, Curtea a concluzionat că instanța regională care l-a condamnat pe reclamant cu participarea celor doi judecători în cauză nu putea fi considerată ca fiind "instanță stabilită prin lege", cu încălcarea articolului 6 alineatul (1) din CEDO.

Posokhov împotriva Rusiei (par. 39-44): Guvernul nu a prezentat procesul-verbal de numire a doi judecători care au participat la compunerea instanței care a audiat cauza reclamantului. Curtea a constatat că, în lipsa oricăror dovezi de conformitate cu legea aplicabilă, instanța care a judecat cauza reclamantului nu putea fi considerată o "instanță stabilită prin lege", cu încălcarea art. 6 alin. 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Gurov împotriva Moldovei (par. 29-39): Mandatul unui judecător al Curții de Apel expirase cu puțin timp înainte de a participa la audierea cauzei reclamantului. Acesta a continuat să își îndeplinească atribuțiile de judecător, în ciuda absenței unei legi sau a unui decret normativ care să prevadă prelungirea mandatului. Curtea a concluzionat că secția competentă a Curții de Apel nu putea fi considerată o instanță stabilită prin lege.

Fedotova împotriva Rusiei (par. 38-44): Legea în vigoare la momentul respectiv limita durata mandatului judecătorilor consultanți la două săptămâni în fiecare an calendaristic. Pe baza datelor de audiere a judecătorilor, cei doi judecători în cauză

fie au depășit în mod semnificativ termenul de 14 zile, fie au fost chemați la serviciu de mai multe ori în același an. În ambele cazuri, acest lucru a reprezentat o încălcare substanțială a normelor de selecție a judecătorilor consultanți și, prin urmare, o încălcare a cerinței unei "instanțe stabilite prin lege".

Lipsa jurământului judecătoarei Florentina Dragomir este, așadar, pe de o parte, o neregularitate vădită în legislația română relevantă și, pe de altă parte, este suficient de gravă pentru a afecta legalitatea procedurii de numire a acesteia; cu alte cuvinte, defectul procedurii de numire a acesteia în funcția de judecător a fost atât de grav încât a fost echivalent cu o încălcare a dreptului la o "instanță instituită de lege" care pune în pericol garanțiile legale care asigură independența și imparțialitatea Înaltei Curți de Casație și Justiție, având în vedere presupusa subordonare vehementă a conștiinței Florentinei Dragomir față de apelurile către fostul său angajator (Parchet).

În aceste condiții, secțiunea a 4-a a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția de Drept Penal nu este o instanță care a fost legal înființată și nu se bucură de imaginea de independență impusă de articolul 6 din Convenție. Lipsa de independență este cu atât mai gravă cu cât judecătorul Dragomir a fost anterior procuror și chiar consilier personal al procurorului-șef al DNA, care a adus urmărirea penală și a trimis persoana solicitată în fața instanței, poziție care este diametral opusă poziției judecătorului în sistemul judiciar românesc. Statutul de procuror nu poate merge mână în mână cu cel al unui judecător, deoarece instanța de urmărire penală nu este egală cu cea a judecătorului. CJUE (Marea Cameră) în hotărârea sa din 24.11.2020 în cauza AZ (C-510/19) a hotărât că procurorii din Țările de Jos nu sunt "autoritate de executare judiciară" în sensul Deciziei-cadru a Curții de Conturi Europene, deoarece pot primi instrucțiuni de la ministrul justiției într-un anumit caz.

De aceea, mandatul european de arestare, ca măsură de restrângere a libertății, nu este emis de un procuror român, ci de un judecător.

În consecință, motivul general de refuz al executării mandatului european de arestare este stabilit de articolul 1 alineatul 2 din Legea 3251/2004 [a se vedea și paginile 44-45 din memoriul persoanei solicitate de poliție din 12.1.2022].

II. Asigurări din partea autorităților române cu privire la condițiile de detenție

"(4) În care penitenciare persoana solicitată urmează să fie reținută, după predarea sa, indicând tipul de penitenciare (semideschis, deschis sau închis), condițiile predominante în fiecare dintre acestea și, în special, spațiul personal disponibil pentru fiecare deținut, neincluzând, în zona respectivă, spațiul ocupat de unitățile sanitare, precum și posibilitatea executării silite sau a altor activități în afara celei, condițiile de igienă, asigurarea hranei, a apei calde, a încălzirii și îngrijirilor medicale."

1. Observații generale

Asigurările autorităților române sunt următoarele: condițiile de detenție a persoanei solicitate sunt descrise ca fiind ideale, specifice unei zone de agrement, mai degrabă decât unui penitenciar, ceea ce, în sine, face (informațiile) nedemne de încredere.

Acestea sunt asigurări stereotipe, care se repetă monoton în toate cazurile de execuție, fără excepție, și singurul lucru care se schimbă de fiecare dată este numele persoanei solicitate și al penitenciarului. În plus, însă, asigurările sunt verificate ca fiind vagi și nespecifice, deoarece autoritățile române utilizează expresii precum, de exemplu, "cel mai probabil va executa pedeapsa privativă de libertate, inițial în regim închis în Penitenciarul Margineni", "cel mai probabil va fi transferat la Penitenciarul Găești în scopul executării pedepsei" etc.

Pe de altă parte, asigurările (a) nu menționează în niciun fel penitenciarul de tip semideschis în care urmează să fie reținută persoana solicitată, după predarea acesteia și expirarea perioadei de 21 de zile de adaptare și ajustare, (b) nu se menționează numărul de persoane reținute care stau împreună cu persoana solicitată, (c) descrierea regimului închis de executare a pedepsei privative de libertate se limitează la referințe generale și la o descriere vagă a acestui statut, (d) în ceea ce privește comunicarea, se fac trimiteri vagi la posibilitatea comunicațiilor telefonice și electronice, fără a menționa numărul și durata lor zilnică, (e) în ceea ce privește vizitele la un penitenciar cu regim semideschis, nu se face nicio referire la durata lor; (f) nu se face nicio referire la condițiile de muncă, care nu sunt descrise nici măcar în funcție de tip, (g) în ceea ce privește latrinele există ambiguitate cu privire la disponibilitatea unei băi private sau dacă latrinele sunt utilizate în comun, (h) încălzirea este la latitudinea conducerii penitenciarului în funcție de perioadele de temperaturi scăzute (care nu sunt menționate deloc) și în funcție de valorile de temperatură (care nu sunt menționate în niciun fel), (i) dreptul la asistență medicală, tratament și îngrijire face obiectul unei trimiteri cu un singur cuvânt și vag, (j) dreptul la asistență diplomatică este menționat fără informații clare și (k) nu sunt indicate numărul și dimensiunile ferestrelor pentru a verifica ventilația și iluminatul natural. Lipsa de încredere față de asigurările autorităților române, că persoana solicitată "va fi găzduită într-o încăpere care îi va asigura un spațiu minim de 4 mp., fără indicație referitoare la toaletă", provine numai din faptul, că în cazul co-inculpatei și a persoanei de asemenea solicitate, Nela Ignatenko -pe care autoritățile judiciare belgiene au refuzat să o extrădeze autorităților române - locul minim de detenției în aceleași penitenciare este stabilit la 3 mp.! De fapt, este izbitor faptul că, deși ambele persoane au fost condamnate la 5 ani de închisoare, româncă Ignatenko va fi privată de libertate într-un penitenciar în regim semi-deschis, în timp ce persoană solicitată în tip închis [a se vedea asigurările date de autoritățile române în acest caz și un tabel comparativ între cele două asigurări]. Acest fapt confirmă afirmația persoanei solicitate, că dacă va fi extrădată în România, va avea de suferit datorită discriminării pe motive de etnie cauzate de originea sa.

2. Neasigurarea unui spațiu real de cel puțin 4mp în oricare dintre penitenciarele listate

Având în vedere criteriile generale stabilite de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în cauza *Mursic împotriva Croației* și reiterate în cauza *Rezmives împotriva României*, statul român trebuie să pună la dispoziția persoanei solicitate un spațiu

individual de cel puțin 3 mp pentru fiecare deținut. România a emis o asigurare prin care se angajează să furnizeze persoanei solicitate angajamentul de a oferi persoanei solicitate un spațiu individual de cel puțin 4 mp. În conformitate cu legislația română, statul are obligația de a oferi fiecărui deținut un spațiu individual de cel puțin 4 mp, astfel cum este definit la art. 3 din anexa cu Nr. 1 din Decizia Nr. 2772/2017 a Ministerului Justiției. Prin urmare, în acest sens, România oferă asigurări că va respecta propria legislație națională.

Autoritățile române exclud din modul de calcul al spațiului de 4mp doar echipamentele sanitare. Potrivit asigurărilor, *"camerele de detenție din toate cele trei penitenciare vor pune la dispoziția condamnatului un pat individual și vor avea mobilier [...] în fiecare cameră sunt așezate mese pentru primirea mâncării, rafturi pentru depozitarea diferitelor bunuri"*. Prin urmare, patul și alt mobilier din camerele de detenție nu sunt excluse din acest calcul. Potrivit art. 3 din anexa cu nr.2 din aceeași Hotărâre a Ministerului Justiției, patul are dimensiuni de 0,9m/2m, adică ocupă aproape 1,8 mp. Din aceasta rezultă că, în realitate, ceea ce este garantat de statul român este un spațiu individual de 2,2 mp, fără a lua în calcul restul mobilierului.

Mai mult, în realitate, zona în cauză ar putea fi și mai mică, statul român neincluzând în calculele sale paturile care nu sunt ocupate în camere, iar în fiecare penitenciar, numărul de paturi instalate depășește cu mult capacitatea legală de cazare, calculată pe baza standardului național de 4 mp de persoană. Următoarele informații provin din situația referitoare la condițiile de detenție în sistemul penitenciar, publicată la 22 februarie 2022 pe site-ul ANP:

La Penitenciarul Rahova, ANP anunță că are o capacitate de ospitalitate estimată la 4mp/persoană pentru 1093 de persoane. La 22 februarie 2022, au fost reținute 1313 persoane. Mai rău, paturile instalate erau de 1629. Dacă capacitatea raportată de 4 mp/persoană este pentru 1093 de persoane, se pare că zona de detenție disponibilă a deținuților este de 4.372 mp. În penitenciar sunt instalate 1629 de paturi. Nu se specifică câte sunt suprapuse (de tip supraetajat), dar de dragul discuției, să considerăm că toate sunt suprapuse, deși nu este adevărat, deoarece doar parțial paturile sunt suprapuse. Cu toate acestea, presupunând că toate paturile sunt suprapuse, rezultă că suprafața pe care o ocupă este de 1.467 mp. Dacă excludem restul mobilierului, rezultă că suprafața disponibilă pentru deținuți este de 2.905 mp.

Comparativ cu posibilitatea "legală" de a găzdui 1093 de persoane, se pare că, în realitate, ceea ce este furnizat este de 2,65 mp / persoană. De fapt, este mai puțin decât atât, pentru că am ignorat celelalt mobilier din calculele noastre și am considerat fără alte formalități că toate paturile sunt suprapuse; practic vorbind, posibilitatea "legală" a ospitalității oferă deținutului ceva mai mult decât suprafața unui pat. Având în vedere că 1313 deținuți erau cazați în penitenciar la data de 22 februarie, aceștia au la dispoziție maximum 2,2 mp de persoană.

La penitenciarul Mărgineni, capacitatea legală de cazare notificată este de 483 de persoane. În același timp, numărul real al deținuților a fost de 751, iar numărul de paturi 815. Aplicând același algoritm ca mai sus, se pare că penitenciarul are un total de 1.932 mp pentru cazare, din care paturile ocupă 734 mp., dacă totul este suprapus. Rezultă că, cu capacitatea "legală", o persoană ar avea la dispoziție un spațiu de 2,5 mp și, de fapt, doar 1,7 mp, dacă luăm în considerare numărul de deținuți care au fost cazați la acel moment.

În Penitenciarul Ploiești, capacitatea legală de cazare este de 251 de persoane, dar la acea dată erau de fapt 334 de deținuți, iar numărul de paturi era de 442. Prin aceleași calcule se pare că există o suprafață de 2,4 mp.m/persoană conform capacității legale și doar 1,8 mp/persoană în realitate.

La Penitenciarul Găești, capacitatea legală de cazare este de 385 de persoane. La data de 22 februarie, au fost reținute 363 de persoane, iar numărul de paturi a fost de 548. Cu același calcul extrem de favorabil pentru statul român, se pare că suprafața asigurată în baza capacității legale este de 2,7 mp/persoană, iar cea reală este de 2,88 mp/persoană.

Pe scurt, ținând cont doar de paturi și presupunând că toate paturile vor fi suprapuse și că nu mai exista mobilier în încăperi, spațiul care ar corespunde unui deținut, căruia legislația internă îi dă dreptul la 4mp, este puțin mai mare de 2mp. De fapt, având în vedere supraaglomerarea uriașă a penitenciarelor, dar și de faptul că nu toate paturile sunt suprapuse și există și alte mobilier în camere, spațiul oferit unui prizonier este mult mai mic.

Prin urmare, modul în care România prezintă asigurările este înșelător și, de fapt, nu oferă garanția unui spațiu individual real de cel puțin 4mp. În Penitenciarul Găești situația este puțin mai bună decât în celelalte, dar acesta este ultimul penitenciar în care persoana solicitată ar fi ținută, în regim deschis, cu puțin timp înainte de eliberarea sa din închisoare.

În plus, statul român garantează cel puțin 8 ore pe zi de ședere în afara celulei, menționând că acest lucru depinde de participarea persoanei solicitate la muncă, însă munca în afara celulei depinde nu numai de dorința deținutului, ci și de capacitatea sa de muncă și, mai ales, de posibilitatea ca penitenciarul să îi ofere activitate productivă. În acest sens, raportul Avocatul Poporului din februarie 2021 privind vizita la penitenciarul Rahova arată că în 2018 s-au găsit locuri de muncă pentru 440 de deținuți, iar Avocatul Poporului a recomandat instituției penitenciare să găsească o disponibilitate mai mare în această privință, ceea ce înseamnă că mai puțin de 1/3 dintre deținuți au putut să-și exercite dreptul la muncă și, astfel, să fie scoși din incintă, în cadrul căreia dispun de aproximativ 2 mp., iar pentru restul deținuților, dreptul de a părăsi camera era limitat la maximum 1 oră pe zi, care era adesea suspendat în timpul cazurilor de Covid.

Nu există date despre alte instituții penitenciare sau alte perioade de timp, dar același raport arată că Penitenciarul Rahova a spus că se află pe locul al treilea în

tară în ceea ce privește numărul de deținuți implicați în activități productive, ceea ce indică faptul că situația nu este mai bună în alte instituții penitenciare.

3. Supraaglomerarea și alte condiții de detenție

În plus, însă, asigurările date de Guvernul României suferă și de o lipsă de credibilitate, pentru că nu răspund în niciun fel celorlalte probleme grave ale sistemului penitenciar românesc, care privesc supraaglomerarea și condițiile materiale de detenție, asistența medicală și psihologică și altele. Examinând jurisprudența europeană în materie, trebuie să reținem că doar eventuala asigurare, oricât de nesigură, a unui spațiu de 4mp pentru cel solicitat în camera de detenție nu este suficientă pentru a-i respecta dreptul în temeiul articolului 3 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Supraaglomerarea nu numai că implică un mic spațiu personal în camera de detenție, ci duce și la alte consecințe grave în ceea ce privește condițiile de detenție: supraaglomerarea în zonele comune, volumul excesiv de muncă al personalului, volumul excesiv de muncă al personalului medical etc. La data de 22 februarie 2022, sistemul penitenciar declara o capacitate totală de 17.330 de persoane și la acel moment erau reținute 21.744 de persoane, adică suprapopulare de peste 25%. În cei 7 ani de când ANP a publicat aceste date, suprapopularea totală nu a scăzut niciodată sub 20% și în multe perioade a depășit constant 30%. Totuși, în ciuda situației endemice, statul român nu a făcut nimic.

În ceea ce privește în special penitenciarele menționate în asigurările Guvernului României, la data de 22 februarie 2022, Penitenciarul Rahova a avut un grad de ocupare de 120%, Penitenciarul Ploiești de 133%, iar Penitenciarul Mărgineni a avut un grad de ocupare de 155%. În Penitenciarul Găești, potrivit răspunsului primit pe 7 martie 2022, gradul de ocupare este de 92%. Chiar dacă aici situația este mai bună, nu are niciun efect juridic, întrucât dacă va fi extrădată, persoana solicitată ar putea fi dusă la Penitenciarul Găești abia la sfârșitul detenției, când se va afla în detenție cu regim deschis.

Răspunsul primit de profesorul Radu Chirița, care a arătat – la 3 martie 2022 de la Penitenciarul Mărgineni – cu privire la situația din camerele de detenție indică realitatea unui adevărat dezastru în ceea ce privește supraaglomerarea, pentru a da doar un exemplu, sunt 33 de paturi în camere de 46mp. Chiar dacă penitenciarele nu sunt ocupate în totalitate acum, acestea ar putea fi ocupate oricând, în funcție de dinamica numărului de deținuți, motiv pentru care au fost instalate paturi, pentru că se pare că nici un penitenciar nu instalează paturi fără posibilitatea ca acestea să fie ocupate.

Rapoartele Avocatul Poporului privind penitenciarele din Rahova și Găești menționează deficite majore de personal și lipsa unui personal medical suficient; de exemplu, în închisoarea Găești se raportează că există un singur medic generalist care vizitează o dată pe săptămână o închisoare unde există câteva sute de deținuți. Acest lucru ar trebui evaluat în mod specific în raport cu problema de sănătate cu

care se confruntă persoana solicitată (stenoză spinală segmentară severă pe motiv de comorbiditate cardiopulmonară cu recomandarea unei intervenții chirurgicale imediate). Avocatul Poporului a constatat, de asemenea, un deficit de psihologi.

Nu trebuie uitat faptul că persoana solicitată este un străin care nu vorbește și nu înțelege limba română. Nu există nicio prevedere în legislația internă pentru asistență psihologică și de altă natură într-o altă limbă decât limba română, astfel încât nu există informații disponibile cu privire la furnizarea acesteia într-o altă limbă, iar asigurările date de statul român ignoră complet această problemă.

Rapoartele enumerate mai sus arată o igienă precară și condiții inadecvate de hrănire. După cum menționează în mod caracteristic profesorul Chiriță în raportul său suplimentar, toți mandanții săi care au fost reținuți în aceste penitenciare i-au spus că se bazează exclusiv pe pachetele cu alimente pe care le-au primit de la familiile lor și pe ceea ce ar putea cumpăra în magazinul închisorii, din cauza calității slabe a alimentelor din penitenciar. Suma de bani stabilită prin Hotărârea 3.146/C/2018 a Ministrului Justiției pentru hrana deținuților este de 9,97 lei pe zi, adică aproximativ 2 euro. Cu această cantitate este imposibil să se asigure o hrană decentă și hrănitoare. Întrucât familia persoanei căutate nu locuiește în România, acesta este imposibil să primească de la familia sa pachete cu alimente, care pot fi livrate doar personal în condițiile legii.

În concluzie, în afară de suprafața minimă indicată, asigurările date de Guvernul României nu cunosc cu totul alte aspecte ale regimului de detenție. Deoarece celelalte probleme sunt sistemice și pe termen lung, această omisiune face ca asigurările să nu fie fiabile.

4. Caracterul neclar și nespecific al asigurărilor

Asigurările sunt extrem de vagi și lipsite de specificitate în raport cu situația persoanei solicitate. Asigurările indică doar condiții generale, prezentate în mod abstract și fără nicio referire specifică la date specifice. Caracterul stereotip al asigurărilor este dovedit chiar dacă este comparat cu asigurările Autorităților române cu privire la alte persoane căutate [cf. Anexa 3 la Raportul suplimentar al profesorului Chiriță].

Toate aceste asigurări sunt identice și toate descriu aceleași condiții generale de detenție, indiferent de penitenciarul la care se referă, persoanele la care se raportează, sexul, starea de sănătate, vârsta etc. De exemplu, se menționează că aceste încăperi sunt încălzite cu calorifere, dar nu se indică câte ore pe zi se asigură căldură. Iarna este foarte rece în România, cel puțin 3 luni temperaturile fiind predominant sub zero, iar încălzirea nu este constantă, fără să fie justificat acest lucru. Rapoartele vizitelor Avocatul Poporului din timpul iernii indică faptul că este foarte frig și că programul de încălzire este de numai câteva ore pe zi; apa caldă este furnizată doar câteva ore pe săptămână.

Asigurările menționează și faptul că persoană solicitată poate participa la programe educaționale, școli etc., ignorând total faptul că nu vorbește și nu înțelege limba română. Acest lucru arată că, de fapt, asigurările au fost date într-o manieră stereotipă, aplicând același model formulat în prealabil, indiferent de individ și de situația sa. Evident, asigurarea se referă la persoana solicitată doar pentru a evita impactul jurisprudenței CJUE care subliniază necesitatea unei analize individuale.

Caracterul lor stereotip și nespecific este, de fapt, rezultatul numărului mare de asigurări emise de statul român [vezi primul raport al Profesorului Chiriță]. Potrivit Raportul de activitate recent publicat de ANP pentru anul 2021, în continuare urmează un tabel care prezintă aceste cifre, precum și procentul persoanelor cărora li s-a oferit garanție de către statul român în raport cu numărul total de deținuți noi în ultimii 5 ani.

An	Asigurări din partea României	Noi deținuți	Procent din totalul deținuților
2017	503	12553	4.01%
2018	599	11452	5.23%
2019	561	12037	4.66%
2020	534	11043	4.84%
2021	620	11880	5,22%

Aceste cifre demonstrează caracterul stereotip al asigurărilor date și faptul că este imposibil să fie respectată și monitorizată implementarea consecventă a acestora, având în vedere situația generală a închisorilor din România.

Nerespectarea de către România a asigurărilor pe care le oferă autorităților de executare ale MAE este demonstrată de preținsele declarații ale persoanelor solicitate extrădate României, care provin din dosarul cauzei Adamescu aflat pe rolul Înaltei Curți a Regatului Unit: statul britanic a considerat garanțiile României ca fiind adecvate, însă acestea au fost complet ignorate după sosirea persoanei solicitate în România.

Irimia Constantin Eduard (1.9.2019): "În momentul de față locuiesc într-o celulă cu o suprafață de 12 mp. utili în care se află 4 paturi supraetajate (paturi 4X2), o masă de beton și 2 scaune din beton plus o masă din lemn cu un dulap de 0,7 m lungime și 60 cm lățime și 1 m lățime și 1 m înălțime, un dulap pe care îl folosim cu toți 5 deținuți pentru a ne depozita vesela și mâncarea. Menționez că în cameră suntem cazate 5 persoane, nu avem spațiu pentru depozitarea hainelor și alor lucruri personale, fiind obligați să le ținem în genți. Restul bagajelor trebuie să le depozităm în magazia penitenciarului, unde avem acces doar dacă facem o cerere care se aprobă după câteva zile până la o săptămână. Baia este dotată cu un singur duș și un WC și este plină de mucegai. Apă caldă pentru duș avem de 3 ori pe săptămână câte o oră și 30 de minute, timp în care trebuie să facem duș 5 persoane după care trebuie să spălăm și hainele."

Edutanu Irinel (1.9.2019): "La momentul extrădării, Statul Român a oferit garanții cu privire la executarea pedepsei Regatului Unit al Marii Britanii, condiții care de asemenea nu sunt respectate, și anume spațiul, utilitățile, lipsa spațiului de depozitare a hainelor, lipsa spațiului de depozitare a hranei, materiale de curățenie, asistență psihologică, nu se inițiază cursuri cu deținuții. Nu există reabilitare pentru că comportamentul celor angajați cu această problemă lasă de dorit în toate privințele – tratamente inumane de tip lagăr fascist. Camera are 12 mp, iar utili 4 mp, întrucât paturile care sunt, măsoară 2mp x 4 paturi, rezultă că sunt ocupați de către paturi 8 mp. Masa și scaunele sunt fixe din beton și ocupă 2mp, iar dulapul de inox ocupă și el 1mp. Din suprafața camerei, rămânând un spațiu foarte mic pentru 4 deținuți."

Ilie Damian (24.5.2020): "Am fost transferat din Marea Britanie în data de 31.12.2019 în România la Penitenciarul RAHOVA București până la data de 02.02.2020. Am fost cazat la camera E2.2. într-o celulă cu 6 deținuți, unde condițiile de cazare erau improprii. Saltelele foarte murdare, baia infectă, pereții plini de mușcași și igrasie, ploșnițe și gândaci mari de 1 cm care umblau prin mâncare, în timp ce ploșnițele noaptea nu mă lăsau să dorm pentru că mă înțepau. Din cauza condițiilor de mizerie și infecție, am contractat o ciupercă la unghiile de la picioare. La momentul în care am fost încarcerat în penitenciarul Rahova, am declarat faptul că eu sunt de religie Adventist de ziua a șaptea și nu consum carne de porc, la care lucrătorul de la punctul de primire m-a luat în batjocură, și întrucât eu nu consum carne de porc și timp de 23 de zile nu mi-a fost respectat dreptul la forma de hrană corespunzătoare, primind hrană cu carne de porc pe care eu nu am putut să consum, fiind obligat să îmi cumpăr de la magazinul unității hrană necesară. Am raportat de mai multe ori la apelul de dimineață să fiu scos la cabinetul medical întrucât aveam o problemă stomatologică (durere foarte puternică de măsea), dar am fost dus la cabinetul stomatologic după 18 zile, timp în care aveam în continuu durere de măsea și nu am primit nici un meicament împotriva durerii de măsea."

Declarațiile sunt cu atât mai importante cu cât unele dintre ele se referă la respectarea principiului de specialitate, care este o regulă mult mai ușor de respectat decât cea a asigurării condițiilor umane de detenție și, în plus, după cum reiese din asigurarea dată, autorul asigurărilor nici măcar nu definește locul detenției, afirmând că hotărârea sa este de competența ANP și că Ministerul Justiției nu are putere de decizie. Cu toate acestea, trebuie remarcat faptul că ANP funcționează în cadrul Ministerului Justiției.

5. Atitudinea statului român față de respectarea condițiilor umane de detenție

În fine, lipsa de seriozitate a asigurării oferite se reflectă și în atitudinea generală a statului român față de respectarea dreptului la condiții generale de detenție, chiar dacă extrădarea se decide pe baza unei asigurări individuale, atunci când nu există informații specifice, verificabile, gravitatea asigurării trebuie să fie legată și de atitudinea generală a statului.

Acest lucru rezultă din recenta hotărâre a Curții Europene a Drepturilor Omului în cauza *Bivolaru și Moldovan împotriva Franței* (40324/16 și 12623/17) din martie 2021. Curtea Europeană de Justiție a afirmat că:

"<9 un apelant a prezentat dovezi grave și detaliate care indică deficiențe sistemice sau generalizate în închisorile statului emitent. Cu toate acestea, având în vedere informațiile furnizate de autoritățile române, autoritatea judiciară de executare a exclus existența unui risc de încălcare a articolului 3 în cazul său.

Cu toate acestea, (i) informațiile furnizate de România nu au fost plasate în mod adecvat în contextul jurisprudenței instanței privind supraaglomerarea endemică în închisoarea în care ar fi fost deținut solicitantul, unde ar fi avut între 2 și 3 mp de spațiu personal; (ii) celelalte aspecte, cum ar fi libertatea de circulație și activitățile în afara celulei, au fost descrise într-o manieră stereotipă și nu au fost luate în considerare în evaluarea riscurilor; și (iii) recomandarea autorității judiciare de executare ca reclamantul să fie reținut într-o instituție care oferă condiții identice, dacă nu chiar mai bune, nu era suficientă pentru a exclude un risc real de tratament inuman sau degradant, întrucât nu permitea evaluarea acestui risc în raport cu o anumită instituție și multe închisori nu ofereau condiții de detenție compatibile cu standardele instanțelor.

Prin urmare, autoritatea judiciară de executare a avut o bază factuală suficient de solidă, care decurge în special din jurisprudența instanței, pentru a dovedi existența unui risc real pentru ca reclamantul să fie expus unui tratament inuman sau degradant din cauza condițiilor de detenție în România și, prin urmare, nu a putut accepta pur și simplu declarațiile autorităților române. Prin urmare, protecția drepturilor fundamentale a fost în mod vădit inadecvată, astfel încât prezumția de protecție echivalentă a fost refuzată".

Acest caz a vizat extrădarea a doi cetățeni români din Franța în România în baza unei asigurări similare cu cea emisă în cazul persoanei solicitate. România a fost condamnată pentru prima dată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului pentru condiții inumane de detenție în 2012. Până la sfârșitul anului 2021, Curtea Europeană de Justiție a soluționat 2.671 de căi de atac a deținuților români, acceptându-le căile de atac și constatând că sunt ținuti în condiții inumane. Cererile vizau toate închisorile din România. Datele provin din raportul de activitate ANP din anul 2021.

Cele mai multe dintre aceste apeluri au vizat supraaglomerarea, precum și lipsa altor condiții de detenție, cum ar fi igiena, asistența medicală etc. În această cifră, este evident că problema este sistemică, gravă și de durată, iar existența unei probleme sistemice este evidențiată de faptul că, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a emis două hotărâri-pilot împotriva României, în cazul *Rezmives și alții*, precum și în cazul lui *Vlad și alții*. Deși au trecut câțiva ani de la cazul *Rezmives*, situația nu s-a îmbunătățit semnificativ, singura măsură reală luată, care a ajutat timp de aproximativ 2 ani la reducerea supraaglomerării, a fost adoptarea legii privind

despăgubirile compensatorii, pe baza căreia deținuții aflați în condiții inumane - adică toți - ar putea fi eliberați mai repede din închisori. Dar chiar și această lege a fost desființată după ce a devenit o problemă majoră de campanie pentru actualul președinte.

Relevant pentru prevederile acestei legi este faptul că ANP a fost obligată să țină evidența spațiilor de locuit improprii. Decizia nr.2002/2018 a Ministrului Justiției a indicat situația centrelor de detenție neconforme pentru fiecare penitenciar. Penitenciarele Rahova, Ploiești, Mărgineni și Găești figurează pe lista anexată la Hotărârea Ministrului drept penitenciare în care condițiile de detenție sunt inumane și degradante. Prin urmare, România a recunoscut oficial că aceste închisori nu pot asigura respectarea articolului 3 din Convenția Europeană. Din 2018 și până astăzi, potrivit informațiilor publicate, singurele lucrări de îmbunătățire a situației au fost vizate prin legislația penitenciară, precum și câteva mici lucrări de renovare la Penitenciarul Rahova.

Nu există un sistem funcțional de monitorizare a asigurărilor date și a îndeplinirii ulterioare a acestora, în timp ce, în multe cazuri, caracterul comportamentului autorităților responsabile cu controlul condițiilor de detenție este de la indiferență până la răzbunare, fapt care reiese și din declarațiile de mai sus ale persoanelor extrădate din Regatul Unit [a se vedea cu titlu orientativ din 13.6.2020 declarația lui Ilie Damian]. "Domnul director mi-a spus: «ILIE, AI ÎNȚELES CUM STĂ TREABA LA PENITENCIARUL MEU», exact după ce am fost scos la muncă. La muncă am fost scos numai să tac din gură și să nu mai declar nimic cu privire la ce se întâmplă în penitenciarul Baia Mare. Conducerea penitenciarului, văzând că tot nu mă opresc din a-mi cere drepturile prevăzute de lege, au procedat la scoaterea mea de la punctul de lucru fără să fie un motiv întemeiat. La momentul respectiv, viața mea este pusă în pericol și chiar foarte grav. La o zi sau două după ce am dat declarația, am stat de vorbă cu Directorul și m-a întrebat pe un ton foarte agresiv ce declarații am dat la avocatul care a venit la mine și i-am răspuns că m-am plâns de condițiile din penitenciarele în care am fost, inclusiv penitenciarul Baia Mare", declarația lui Ilie Damian din 24.5.2020. "Toate reclamațiile pe care eu le adresez diferitelor instituții sunt redirecționate către Administrația Națională a Penitenciarelor fără a se face vreo analiză și verificare de către aceste instituții, iar răspunsul de la Administrația Națională a Penitenciarelor este întotdeauna că nu se confirmă (reclamațiile)].

Asigurările autorităților române au fost considerate generale, neclare și nesigure în cazul co-inculpatei Nela Ignatenko prin hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din Leuven, cu următoarele alineate: "Autoritățile române au furnizat informații suplimentare în această privință la 2 aprilie 2021. Înțelegem că femeia solicitată susține că condițiile de detenție menționate în mesajul din 2 aprilie 2021 nu sunt concrete. De exemplu, se precizează că, după predare, femeia solicitată, în cadrul cursului "normal" al lucrurilor, va fi transferată la spitalul Rahova din București pentru o perioadă de carantină și supraveghere în contextul pandemiei de coronavirus, iar apoi Administrația Națională a Penitenciarelor ar urma să numească închisoarea în

care să-și execute pedeapsa privativă de libertate. Există mai multe referiri la cuvintele "normal" și "probabil", iar informațiile furnizate sunt neclare și foarte generale și nu abordează diverse aspecte, cum ar fi problema supraaglomerării din penitenciarele din România, după cum s-a subliniat în mai multe rânduri. În plus, informațiile sunt insuficient de personalizate în ceea ce privește persoana solicitată. De exemplu, nu este foarte clar în ce tip de celulă va fi dusă: este o cameră de deținere pentru o singură persoană sau o cameră comună de detenție în care fiecare deținut va avea cel puțin 3 m2 de spațiu individual? Nu sunt furnizate suficiente informații cu privire la condițiile de detenție, iar în trecut au fost identificate mai multe probleme în ceea ce privește condițiile de detenție din România și, prin urmare, există un risc clar și specific ca femeia solicitată să fie tratată cu încălcarea articolului 3 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. [...] Numai această constatare este suficientă pentru a concluziona că există un risc grav, faptic, specific și individual de încălcare a drepturilor fundamentale ale persoanei solicitate".

Același lucru s-a întâmplat și în cazul unei persoane solicitate române printr-o hotărâre a Curtii de Apel din Bologna: "În acest caz, suprafața celulei destinate --- este indicată să fie patru metri patrati, fără spațiile sanitare, precizând însă că mobilierul cuprins în acesta include un pat și o masă pentru servirea mesei. Chiar dacă patul și masa au dimensiuni limitate, este evident că, cu excepția acestei mobilări, suprafața utilizabilă din interiorul celulei este redusă la mai puțin de cei trei metri pătrați prevăzuți. Este adevărat că legislația menționată mai sus indică faptul că automatismul numeric menționat mai sus poate fi depășit cu factori compensatorii adecvați, constatați în scurta durată a detenției, în condiții decente de detenție și într-o libertate suficientă de circulație în afara celulei prin exercitarea unor activități adecvate. Aceasta subliniază totuși că acești factori compensatorii, care trebuie în orice caz combinați, operează numai în legătură cu regimurile de detenție semideschise sau deschise, și nu în cazul detenției cu regim închis. În acest caz, --- după o perioadă inițială de adaptare la condițiile mediului penitenciar cu o durată de 21 de zile, va fi supus/ă unui regim de detenție închis, cel puțin egal cu o cincime din pedeapsă (în speță - deoarece pedeapsa care i-a fost aplicată este de trei ani de închisoare și chiar după deducerea celor 21 de zile menționate mai sus - perioada este egală cu cel puțin șase luni și cincisprezece zile). Deja în lumina acestei prime etape de evaluare detaliată a condițiilor detenției sale, nu sunt îndeplinite condițiile de legalitate prevăzute în jurisprudența noastră și, prin urmare, cererea de extrădare în cauză este respinsă.

În cele din urmă, Tribunalul de Primă Instanță francofon din Bruxelles a făcut același lucru într-o decizie recentă privind un cetățean român cu MAE: Informațiile sunt complet nesatisfăcătoare din următoarele motive: "Tribunalul se aștepta ca autoritățile judiciare române să permită o examinare individualizată, relevantă și în timp util, prezentând informații specifice, cum ar fi: penitenciarul în care deținutul va fi reținut în așteptarea procesului, confirmarea faptului că persoanele reținute pentru pronunțarea unei hotărâri preliminare nu sunt reținute pentru alte motive decât cele privind condamnarea,

Tipul de celulă în care va fi ținut,

Spatiul exact de care va beneficia, chiar dacă autoritatea emitentă declară un spațiu minim de 3 mp.,

Numărul deținuților cu care se presupune că locul va fi împărțit rămâne neclar.

Numărul posibilelor supraaglomerări ale închisorilor din România și mai ales din închisoare, în care va fi ținut persoana solicitată.

Măsuri sanitare care au fost adoptate special din cauza pandemiei de COVID-19".

Având în vedere toate cele menționate mai sus și fiind luate în considerare în mod corespunzător: (a) contextul politic al cazului, (b) religia și etnia evreiască a persoanei solicitate și (c) situația sa personală - în calitate de israelian, acesta ar fi înstrăinat de familia sa timp de mulți ani în condiții care i-ar pune în pericol sănătatea zdruncinată și i-ar submina nu numai interzicerea tratamentelor inumane și degradante în sine, ci și dreptul său la viață privată și de familie, mai ales având în vedere durata sentinței sale), există un motiv obligatoriu pentru interzicerea executării MEA judiciare în conformitate cu art. 1 alin 2 din Legea 3251/2004 coroborat cu articolul 3 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

DIN TOATE ACESTE MOTIVE

Consiliul dumneavoastră va trebui să se pronunțe împotriva executării MAE al autorităților române.

Atena, 16.3.2022

Persoana solicitată,

Prin avocatul apărării

După aceasta, la propunerea procurorului și la ordinul Președintelui, au fost citite următoarele documente:

- 1) Decizia de amânare nr. 14/2022 a Consiliului Magistraților, procesul-verbal al acestuia și toate documentele care au fost cuprinse în aceasta.
- 2) Documentul cu nr. înreg. EK 48555 ΦΕ 140/21 din 25-02-2022 al procurorului Curții de Apel din Atena privind "Trimiterea de informații suplimentare"
- 3) Documentul 345/64/2016 din 07-02-2022 al Curții de Apel Brașov
- 4) Documentul 345/64/2016 din 18-02-2022 al Curții de Apel Brașov
- 5) Documentul nr. 273 din 11-02-2022 al Înaltei Curți de Casație și Justiție
- 6) Documentul nr.11424 din 18-02-2022 al Ministerului Justiției din România, tradus în limba greacă

De asemenea, la propunerea procurorului și la ordinul Președintelui, s-au citit fără obiecții, actele depuse de avocatul apărător, astfel cum sunt descrise în **LISTA DOCUMENTELOR PREZENTATE** depusă de apărător pentru înregistrarea în procesul-verbal, conform articolului 141 alin.2 CPP, și anume:

În fața Consiliului Curții de Apel din Atena

(ședința publică din 16.3.2022)

LISTA DOCUMENTELOR DEPUSE

de Benjamin Steinmetz

1. Extras din decizia Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție a României din data de 17.12.2020 în traducere oficială,
2. Expertiza profesorului Radu Chirița (cu trei anexe atașate) în traducere oficială,
3. Hotărârea Plenului CSM din 21.5.2009 în traducere oficială,
4. Decretul prezidențial nr. 1.164/8.7.2009 al Președintelui României
5. Hotărârea CEDO din 3.9.2003 pronunțată în cauza *Pantea împotriva României* în traducere oficială,
6. Cererea persoanei solicitate către Înalta Curte de Casație și Justiție a României din data de 22.2.2022 în traducere oficială,
7. Răspunsul din 24.2.2022 al Înaltei Curți de Casație și Justiție a României cu privire la cererea de mai sus în traducere oficială,
8. Tabel comparativ al asigurărilor oferite de autoritățile române cu asigurările în anexă, privind cazul co-inculpatului Nela Ignatenko, în traducere oficială,
9. Fotografii de la Penitenciarul Rahova România cu publicarea relevantă de pe internet, în anexă,
10. Declarațiile persoanelor solicitate și extrădate în România, provenite din dosarul cauzei Adamescu aflat pe rolul Înaltei Curți al Regatului Unit al Marii Britanii, în traducere oficială,
11. Decizia Tribunalului de Primă Instanță din Leuven din 26.10.2021, în traducere oficială
12. Decizia Curții de Apel din Bologna din 21.1.2022, în traducere oficială,
13. Decizia Tribunalului de Primă Instanță francofon din Bruxelles, în traducere oficială,
14. Hotărârea Înaltei Curți al Regatului Unit al Marii Britanii în cazul Popoviciu din 11.6.2021, în traducere oficială,

15. Extrase din decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție a României nr.1804/1/2021, prin care avocatul Robert Roșu a fost achitat, în traducere oficială,

În acest moment, avocatul apărării, după ce a luat cuvântul de la Președinte, a solicitat audierea unui martor cu probe având cunoștințe speciale și a înmănat Consiliului o notă care conținea detaliile martorului.

Președintele a dat numele martorului, iar Radu Chirita a fost prezent.

Avocatul apărării, după ce a luat cuvântul de la Președinte, a declarat Curții că martorul vorbește limba română și a cerut Consiliului să permită interpretarea de către interpretul inclusă în lista Parchetului, Veronica TODOR.

Președintele, în urma unei propuneri similare a Procurorului, a admis cererea apărării în vederea traducerii depoziției martorului de către interpretul menționat mai sus.

Apoi, președintele, a chemat-o pe interpretă care a declarat că se numește Veronica TODOR, născută în 1974 și locuiește în Kaisariani, Atica. Pur și simplu cunoaște persoana solicitată și nu are legătură de rudenie cu aceasta. Apoi a jurat în mod legal, în conformitate cu articolul 236 din Codul de procedură civilă, că va traduce cu precizie și fidelitate tot ceea ce se va spune în timpul discuției de către martor și pentru el, precum și documentele din dosarul cauzei și orice documente care pot fi depuse în cadrul ședinței din limba română în limba greacă și invers.

S-a prezentat martorul care, atunci când a fost întrebat de președinte despre detaliile identității sale, a răspuns, prin intermediul interpretului, că se numește: Radu Chirița, profesor al Facultății de Drept din cadrul Universității "Babeș-Bolyai", Cluj Napoca, România. Cunoaște persoana solicitată și nu are legătură de rudenie cu aceasta. După ce a depus jurământul, în conformitate cu articolul 219 alineatul (2) din CPP, pe onoarea și conștiința sa, a declarat următoarele: " Sunt profesor de drept la Facultatea de Drept a Universității Babeș-Bolyai din Cluj Napoca, România și avocat în cauzele privind drepturile omului. Am fost expert în multe cazuri, în special în Marea Britanie și mai ales în cazul Adamescu-Propoviciu. În ceea ce privește condițiile de detenție și asigurările date, v-am făcut o referire detaliată în raportul meu, care a fost întocmit pe baza informațiilor de la autoritățile publice, a rapoartelor Avocatul Poporului din România și a rapoartelor făcute publice de sistemul penitenciar din România, iar raportul meu a fost elaborat atât pe baza experienței mele, cât și a informațiilor publice și am citit răspunsul trimis de autoritățile române. Asigurările date nu sunt adevărate și sunt stereotipe, unele dintre ele nu sunt adevărate pentru că informațiile oferite sunt incomplete. Calculul celor patru metri pătrați menționat în răspuns, de fapt nu există, nu au ținut cont de spațiul ocupat de paturi și dulapuri. În februarie 2021, Sistemul Penitenciarului Român a publicat numărul de paturi din fiecare Penitenciar, am făcut un calcul și este mai mic de 3 mp. pentru fiecare deținut. România a fost condamnată în mai multe rânduri de Curtea Drepturilor Omului pentru condiții precare de detenție, iar în penitenciarele cu regim închis de detenție, deținutul rămâne 23 de ore în celulă și doar o oră în curte. Poate ieși doar dacă i se acordă dreptul de muncă. De fapt, sunt locuri de muncă doar

pentru unul din trei deținuți și persoana solicitată în cauză, pentru că nu cunoaște limba română, nu are nicio speranță să muncească. Am fost rugat de persoana solicitată să redactez atât raportul inițial, cât și acum pe cel suplimentar. În raportul suplimentar fac referire pe larg la cele patru Penitenciare menționate în asigurări. Am fost la toate Penitenciare cu regim închis de detenție, în interior, nu am intrat într-o celulă, persoana particulară nu poate intra. Cunosc metri pătrați ai fiecărei închisori și i-am calculat pe baza numărului de paturi publicate. Ordinul cu privire la care Penitenciarul la care va merge fiecare deținut, este dat de Sistemul Penitenciar Român, este o autoritate separată. Legea spune la cel mai apropiat penitenciar de casa lui, de familie. Dacă deținutul este cetățean străin, atunci acesta este deținut într-un penitenciar din București. Penitenciarul Mărgineni se află la aproximativ 100 de kilometri de București, celălalt penitenciar, Rahova, Găești sunt mai aproape de București. Penitenciarul Rahova are regim semideschis de detenție, Jilava, de asemenea, este aproape de București. Diferențele dintre cele trei tipuri de penitenciare sunt următoarele: În cele cu regim închis există doar o oră în curtea din cele 24 de ore, în regimul semideschis, deținuții ies în curte 6 ore din zi, iar în regimul deschis, ușa celei este deschisă 24 de ore și (deținuții) ies liber atât în curte, cât și pe coridoare. Separarea tipului de penitenciar la care va merge deținutul, depinde de durata pedepsei, nu de infracțiune, iar când pedeapsa este mai mare de 3 ani se duce la un penitenciar cu regim închis. Co-inculpata sa, Ignatescu, pe care Belgia a refuzat să o extrădeze, a avut aceeași pedeapsă cu închisoarea, cinci ani, pentru care a fost ales un penitenciar cu regim semideschis de detenție, la Rahova. După perioada de carantină obligatorie, în cazul în care fiecare deținut rămâne într-un penitenciar închis, se întrunește o comisie care decide pe baza criteriilor pedepsei și a reședinței fiecărui deținut. Nu știu de ce a fost ales Penitenciarul Mărgineni, în timp ce Rahova este mai aproape de București și cu condiții mai bune de detenție. În ceea ce privește întrebarea dacă bănuiesc discriminare față de persoana solicitată, faptul că pentru Ignatescu, care nu a fost extrădată, a fost ales un Penitenciar cu regim semideschis, răspund că în raportul meu m-am referit de la început la suspiciunile mele. Nu cunosc hotărârea de privind pe Russeti și alții împotriva României, deși, așa cum am spus, mă prezint în fața Curții Europene a Drepturilor Omului; m-am referit la condițiile precare de igienă din Penitenciarul Mărgineni. Potrivit Avocatului Poporului, care l-a vizitat, condițiile sanitare sunt aceleași ca în 2015, nu s-a făcut nicio îmbunătățire. Orice investiție și schimbare sunt făcute publice. Nu s-a făcut nimic la Penitenciarul Mărgineni. Tot pentru Ignatescu, aceștia au menționat în asigurările pe care le-au trimis în Belgia, o suprafață de 3 mp, în timp ce persoanei solicitate 4 mp. Nu am nicio explicație pentru asta, cu excepția a ceea ce am repetat de multe ori, că asigurările date sunt stereotipe, acum 3 ani au dat 2 metri pătrați pentru fiecare deținut. În aceste penitenciare, există supraaglomerare, deținuții depășesc cu mult numărul de paturi, se estimează că este vorba de 120-130% peste normal. În raportul meu, am considerat paturile ca fiind paturi supraetajate și nu am calculat dulapurile sau alte mobilier și chiar și așa, suprafașa este sub 3 mp. Este foarte greu să existe îngrijiri medicale, sunt prea puțini medici, unul pentru sute de deținuți, cu specializarea de patolog. Nu există nicio modalitate

de a monitoriza dacă sunt respectate asigurările, se emit mai mult de două astfel de documente în fiecare zi. Persoana solicitată nu vorbește limba română, nu poate lucra sau participa la evenimentele pe care le scrie etc. Alimentația este foarte proastă, știu asta de la clienții mei, în mare parte primesc colete de la familiile lor. Statul oferă fiecărui deținut suma de 1,9 pe zi."

Apoi, persoana solicitată a fost chemată de Președinte, și care, prin interpret, a declarat următoarele: "Nu mai am nimic de adăugat, am fost aici aproape 4 luni, este foarte greu pentru mine și familia mea. Am încredere în dumneavoastră și în Justiția greacă, sunt nevinovat, sunt șocat de ceea ce aud despre condițiile de detenție din România".

Procurorul, după ce a luat cuvântul de la Președinte, a declarat că nu este pregătit să facă propuneri și a cerut amânarea dezbaterii.

În acest moment, avocatul persoanei solicitate, după ce a primit cuvântul de la Președinte, a depus o cerere prin care solicita ca să i se acorde clientului său permisiunea de a părăsi țara, până la data la care se amână procesul, pentru a vizita Israelul, din cauza bolii soției sale, din motive umanitare și având în vedere prezența sa consecventă la fiecare ședință de până acum.

Persoana solicitată, după ce a luat cuvântul de la Președinte, prin interpret, a declarat următoarele: "Soția mea are un braț rupt și are probleme de sănătate cu mijlocul, este nevoie să merg să o vizitez, dumneavoastră veți decide pentru câte zile pot fi departe".

Procurorul, după ce a luat cuvântul de la Președinte, a propus respingerea cererii.

Avocatul persoanei solicitate, după ce a primit cuvântul de la Președinte, a cerut admiterea cererii.

Prin urmare, Consiliul, hotărând cu majoritate de voturi, a decis să respingă cererea de ridicare a condiției restrictive care interzice părăsirea țării, în afară de Președintele completului, care a fost de părere că cererea ar trebui să fie admisă.

În acest moment, președintele Consiliului a amânat judecarea cauzei la data de **30.3.2022**, miercuri, ora 12.00, și a dispus ca toți cei implicați în proces să fie prezenți la ședința de mai sus.

ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN 30/3/2022

După ce a trecut ziua și ora numirii de către președinte, Consiliul s-a reîntors, în aceeași componență, același procuror și același grefier, iar după ce aceștia și-au luat locul, președintele a citat numele persoanei solicitate și a avocatului său, Stavros Togias, care au fost prezenți. Președintele a numit și numele interpretului care a fost citat de Parchet, Evangelos Karaindros, care a fost prezent, iar președintele i-a reamintit că a depus jurământul în temeiul articolului 236 din CPP.

Președintele, după ce a constatat prezența tuturor, a dispus desfășurarea procesului și a dat cuvântul procurorului

Procurorul, după ce a luat cuvântul de la președinte, și-a ținut discursul și a propus ca mandatul european de arestare să nu fie executat, pe de o parte pentru că au fost constatate încălcări ale dreptului persoanei solicitate la un proces echitabil și, pe de altă parte, pentru că există riscul, dacă este extrădat, de a fi supus unui tratament discriminatoriu și inuman.

Avocatul apărării, după ce a luat cuvântul de la președinte, a declarat că a subscris la propunerea procurorului.

Persoana solicitată, atunci când i s-a cerut de către președinte, prin intermediul interpretului, a solicitat ca mandatul european al autorităților române să nu fie executat.

Președintele a declarat apoi dezbateră închisă.

Consiliul s-a retras pentru dezbateră în sala specială de conferințe și, după ce a discutat în secret în prezența grefierului s-a întors la locul său, în prezența tuturor celor implicați în proces, iar prin președintele său a pronunțat public și clar decizia cu numărul 45/2022, care are următorul cuprins:

DUPĂ EXAMINAREA DOSARULUI A DELIBERAT ÎN CONFORMITATE CU LEGEA

Împotriva cetățeanului israelian și francez, (prenume) Benyamin (nume de familie) Steinmetz, fiul lui Rubin și Esther, născut în Israel, la data de 02.04.1956, a fost emis Mandat european de arestare cu numărul 1/12.01.2021 cu date de identificare: dosar cu numărul 345/64/2016 de către autoritățile române și concret de Curtea de Apel Brașov - Secția penală, în baza Mandatului de arestare număr 48/2019 din 17.12.2020. emis de Curtea de Apel Brașov, emis în baza deciziei penale nr. 39/F din 27.06.2019 a Curții de Apel Brașov, declarată definitivă și obligatorie la data de 17.12.2020, prin decizia nr.382A din 17.12.2020 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, în vederea executării unei pedepse cu închisoarea de cinci (5) ani, pentru infracțiunea de constituire a unui grup infracțional organizat.

Persoana solicitată a contestat validitatea MEA emis împotriva sa prin formularea de afirmații privind, pe de o parte, elementele formale ale MEA și, pe de altă parte, încălcarea drepturilor sale fundamentale. Pentru a investiga afirmațiile sale, la nivel individual, prin Decizia nr. 14/2022 a Consiliului, s-a amânat, în conformitate cu articolul 19 § 2 din Legea 3251/2004, emiterea unei hotărâri definitive de executare a mandatului european de arestare în cauză, în vederea furnizării, sub conducerea Parchetului de pe lângă Curtea de Apel din Atena, de către autoritățile române, a informațiilor suplimentare cu privire la: 1) În executarea cărei decizii a fost emis MEA, având în vedere faptul că decizia penală nr. 39/F din 27.06.2019 a Curții de Apel

Braşov, citată de autorităţile române în calitate de executor, a fost o (decizie de) achitare pentru persoana solicitată. 2) Care este perioada exactă a emiterii mandatului naţional de arestare, având în vedere că mandatul naţional de arestare poartă numărul 48 al anului 2019, iar data extrădării este menţionată data de 17.12.2020. 3) Dacă judecătorul, Fiorentina Dragomir, care anterior fusese procuror şi depuse jurământul în funcţie, trebuia să depună din nou jurământul în conformitate cu legislaţia română înainte de a prelua funcţia de judecător. În cazul în care răspunsul este afirmativ, precizaţi care este consecinţa juridică a participării la componenţa unei instanţe, a unui judecător care nu a depus jurământul relevant, în conformitate cu dreptul naţional, şi anexaţi dispoziţiile relevante ale dreptului naţional. (4) În ce unităţi de detenţie anume va fi reţinută persoana solicitată, după extrădarea acesteia, cu precizarea tipului acesteia (regim semideschis, deschis sau închis), condiţiile existente în fiecare dintre ele şi în special spaţiul personal disponibil pentru fiecare deţinut, nesocotind, în această zonă, spaţiul ocupat de instalaţiile sanitare, precum şi posibilitatea petrecerii timpului în curte sau a efectuării altor activităţi în afara celulei, condiţiile sanitare, asigurarea hranei, apa caldă, încălzire şi îngrijiri medicale şi (5) Dacă legea română prevede căi de atac pentru verificarea legalităţii condiţiilor de detenţie. Aceeaşi decizie, la cererea persoanei solicitate, a modificat condiţia restrictivă de prezentare la Secţia de Poliţie de la locul său de reşedinţă în fiecare zi de luni, impusă de Ordonanţa procurorului curţii de apel din Atena cu nr. 17/2021, privind înfăţişarea la Secţia de Poliţie de la locul său de reşedinţă o singură dată în primele cinci zile ale fiecărei luni, în timp ce celelalte condiţii restrictive care i-au fost impuse prin ordonanţa de mai sus au fost menţinute.

În executarea hotărârii nedefinitive menţionate mai sus, documentul cu nr. prot. EKA 48555 / PE 140/2021 din 25.02.2022 al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel din Atena, documentele din 07.02.2022 şi din 16.02.2022 ale Curţii de Apel Braşov, documentul cu nr. prot. 273 din 11.02.2022 a Înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie şi documentul nr. 11424 din 18.02.2022 al Ministerului Justiţiei al României, care includ, pentru fiecare dintre întrebările de mai sus, următoarele:

În ceea ce priveşte prima întrebare, s-a dat următorul răspuns în traducere exactă: "Mandatul european de arestare nr. 1/2021 privindu-l pe Steinmetz Benjamin, născut la data de 02.04.1956 în Israel, a fost emis în baza deciziei penale nr. 39/F/27.06.2019 a Curţii de Apel Braşov, **astfel cum a fost modificată prin decizia penală nr.382/A/17.12.2020 a Înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie** (accentul se pune pe autoritatea judiciară străină). De menţionat că hotărârea instanţei sesizată pe fond (Curtea de Apel Braşov) se execută în forma în care va rămâne definitivă ca urmare a soluţionării contestaţiilor formulate, iar în acest caz, prin hotărârea Înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie, persoana solicitată STEINMETZ BENYAMIN a fost condamnată pentru săvârşirea faptei de constituire a unui grup infracţional organizat şi astfel s-a modificat soluţia de achitare pronunţată de Curtea de Apel Braşov".

În ceea ce priveşte a doua întrebare, s-a dat următorul răspuns, în traducere exactă: "Mandatul de executare la nivel naţional primeşte un număr în registrul de

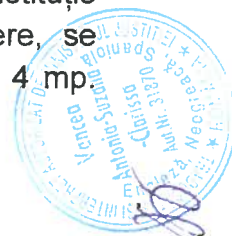
înregistrare și de executare a sentințelor penale la data pronunțării hotărârii în instanța de prim grad de jurisdicție. Poziția din registrul de înregistrare și de executare a sentințelor penale în care este înregistrată soluția emisă în legătură cu STEINMETZ BENYAMIN are nr.48/2019. Data emiterii mandatului național este data la care hotărârea instanței de fond rămâne definitivă, adică data hotărârii Înaltei Curți de Casație și Justiție (17.12.2020). Mandatul european de arestare a fost emis ulterior, în executarea deciziei finale. **Mandatul european de arestare nr.1/2021 a fost emis pe numele lui STEINMETZ BENYAMIN în data de 12.01.2021, la solicitarea organismului responsabil cu executarea mandatului național (accentul se pune pe autoritatea judiciară străină)".**

În ceea ce privește a treia întrebare, următorul răspuns a fost dat, în traducere exactă: "Datele privind cariera profesională a judecătorilor și procurorilor, inclusiv cele referitoare la depunerea jurământului, sunt gestionate de Consiliul Judiciar Suprem prin intermediul departamentului său special. Solicitantul Steinmetz Benyamin a formulat recurs pentru anularea soluției adoptate în dosarul nr.345/64/2016, în care a invocat, printre altele, nelegalitatea completului de judecată, în temeiul articolului 426 litera (d) din Codul de procedură penală, cu privire la faptul că la instanța care a soluționat recursul a participat doamna judecătoare Florentina Dragomir care nu a efectuat procedura de depunere a jurământului în condițiile legii înainte de exercitarea funcției de judecător. Prin Hotărârea nr.125 din 22 aprilie 2021 a Înaltei Curți de Casație și Justiție - Secția penală emisă în dosarul nr. 502/1/2021, recursul sus-menționat a fost respins din cauza netemeinicii sale".

În ceea ce privește a patra și a cincea întrebare, s-a dat următorul răspuns: În cazul extrădării persoanei solicitate, aceasta va fi dusă la Penitenciarul București - Rahova, pentru a efectua perioada de adaptare la mediul penitenciar, unde va rămâne pentru o perioadă de 21 de zile. Pe durata șederii sale acolo, se va stabili un "Plan personalizat de evaluare și instruire și intervenție terapeutică", care îi va fi comunicată în vederea exprimării consimțământului. Persoana condamnată va fi cazată într-o cameră care îi va asigura un spațiu minim de 4 mp., fără a lua în calcul spațiul rezervat toaletei și va avea acces la activități în afara camerei de detenție, pe o perioadă de cel puțin 8 ore pe zi, precum și accesul la publicații, emisiuni de radio și televiziune, cărți, internet și comunicarea cu mediul său de susținere. La sfârșitul perioadei de adaptare, se va stabili stadiul executării pedepsei privative de libertate de către administrația penitenciarului. Deținutul poate face apel împotriva acestei decizii de stabilire a statutului de executare, în termen de 3 zile de la comunicarea hotărârii, la judecătorul responsabil cu supravegherea privării de libertate, în timp ce împotriva deciziei judecătorului de mai sus există dreptul de a se depune o plângere, atât de către persoana condamnată, cât și de către administrația penitenciarului, la tribunalul de primă instanță din circumscripția în care se află penitenciarul. Pe baza mărimii pedepsei și a locului de domiciliu al condamnatului, cel mai probabil este ca acesta să execute pedeapsa, inițial în regim închis la Penitenciarul Mărgineni. Programul solicitat în regim închis poate include participarea la activități educaționale, culturale, terapeutice, sportive, moral-religioase, la activități de

consiliere psihologică și de asistență socială, învățământ școlar și formare profesională, îngrijire medicală, plimbare, timp de odihnă și alte activități necesare pentru stimularea condamnaților încarcerați să preia atribuții. Persoanele de mai sus pot desfășura atât activități plătite, cât și activități de reabilitare. Persoana mai sus menționată va beneficia lunar de 5 vizite. După executarea a unei cincimi din pedeapsă, se reconsideră schimbarea regimului de executare, iar modificarea depinde de comportamentul manifestat de deținut în timpul executării pedepsei. În cazul în care sentința va fi schimbată într-o pedeapsă cu regim deschis, cel mai probabil va fi transferat la închisoarea Găești. În acest regim, deținutul se va putea deplasa neînsoțit în interiorul penitenciarului, să presteze muncă și să desfășoare activități educative, culturale, terapeutice, sportive, moral-religioase, consiliere psihologică și asistență socială, activități de învățământ școlar și de formare profesională, în afara zonei de detenție, fără supraveghere și va beneficia de 6 vizite pe lună. Condițiile de detenție din toate centrele de detenție menționate mai sus, precum și din Penitenciarul Ploiești, care este menționat în documentul fără legătură cu cele de mai sus, sunt descrise astfel. Camerele de detenție vor asigura condamnatului un pat de o persoană și vor avea mobilier, încălzire și instalații sanitare, astfel încât acesta să aibă acces permanent la apă potabilă și apă caldă, conform programului aprobat la nivelul penitenciarului, precum și în toalete pentru a satisface nevoile normale de ori de câte ori este nevoie în condiții de igienă și intimitate. Zonele de detenție au fost proiectate astfel încât să permită iluminarea naturală și artificială, precum și o ventilație optimă. În fiecare cameră există mese pentru primirea mâncării, rafturi pentru depozitarea diferitelor bunuri și în baie, rafturi pentru depozitarea hainelor și încălțămintei. Toaletele sunt dotate cu duș, chiuvetă, oglindă, poliță și vas de toaletă, separate astfel încât să asigure intimitatea deținuților. Cabinele de toaletă sunt separate de baie prin uși din PVC și au ventilație naturală printr-o fereastră. Repartizarea hranei în cadrul unităților de detenție se realizează de către persoane private de libertate care au fost special selectate în acest scop și care sunt supuse periodic examinărilor medicale speciale și cărora li se asigură echipamentul corespunzător. Pentru a asigura varietate în alimentație, se întocmește un tabel diferențiat pentru fiecare cantitate specificată de mâncare prin precizarea meniurilor oferite pentru micul dejun, prânz și cină. Meniurile sunt aprobate și de medicul șef al penitenciarului. Încălzirea camerelor de detenție se realizează prin calorifere, cu dimensiuni corespunzătoare, care se instalează în fiecare cameră de detenție. Programul de alimentare cu încălzire este reglat pentru a menține temperatura corespunzătoare atât ziua, cât și pe timpul nopții, în funcție de intervalele de timp în care sunt temperaturi scăzute și în funcție de valorile acestor temperaturi. Sistemul penitenciar garantează deținuților posibilitatea de a face cereri nelimitate către orice instituție responsabilă cu controlul condițiilor de detenție, cum ar fi închisoarea competentă, Administrația Națională a Penitenciarelor, judecătorul de arest preventiv, Avocatul Poporului, organizațiile guvernamentale și neguvernamentale, organele de urmărire penală și instanțele și orice altă instituție națională sau internațională pe care o consideră competentă. În încheiere, se precizează că persoana solicitată va fi prevăzută cu un spațiu individual de 4 mp.

16
fără a ține cont de spațiul sanitar și că va beneficia de cel puțin 8 ore zilnic în afara camerei de detenție, datorită procedurilor la care va participa, indiferent de regimul de detenție.

Din răspunsurile primite, evaluate cu toate cele menționate, în hotărârea anterioară, nedefinitivă a acestui Consiliu, precum și din ultimele date furnizate de solicitant, după emiterea deciziei nedefinitive, care includ și raportul din data de 14.03.2022 (suplimentar) al lui Radu Chirita, profesor de drept la Universitatea Babeș-Bolyai din Cluj-Napoca, România, care a depus și mărturie în fața Consiliului, precum și fotografii din Penitenciarul Rahova, rezultă următoarele: Mandatul european de arestare este valabil din punct de vedere formal, întrucât s-a clarificat că se întemeiază pe decizia unui tribunal național de primă instanță din România, adică a Curții de Apel Brașov, modificată de Înalta Curte de Casație și Justiție, după exercitarea recursului, și că anterior Mandatului european de arestare a fost emis un mandat național de arestare, la data de 17.12.2020. Cu toate acestea, există o încălcare a drepturilor fundamentale ale persoanei solicitate și în special că dreptul la un proces echitabil a fost deja încălcat (articolul 47 § 2 din Cartă), întrucât în componența Curții care a condamnat-o, a participat un judecător care nu a depus jurământul legal înainte de a-și prelua atribuțiile, în timp ce în cazul extrădării acesteia către autoritățile române, încălcarea articolului 4 din Cartă (articolul 3 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului) este iminentă, întrucât va fi supusă persoana solicitată unui tratament inuman și degradant din cauza condițiilor de detenție. În special, răspunsul autorităților române conform căruia afirmația persoanei solicitate potrivit căreia instanța de judecată a fost constituită în mod nelegal a fost contestată și respinsă de instanțele naționale, nu este satisfăcător. Se precizează că, de regulă, hotărârea instanțelor statului emitent este pe deplin respectată și de necontestat, așa cum s-a întâmplat cu efectuarea unui control intern la Înalta Curte de Casație și Justiție, cu privire la condițiile tragerii la sorți și prezentarea cauzei persoanei solicitate în fața Secției penale specifice a Înaltei Curți de Casație și Justiție, care a fost acceptată, fără alte formalități, de prezentul Consiliu (a se vedea decizia nedefinitivă a acestui Consiliu). În speță, însă, autoritățile române, deși li s-a adresat o întrebare specifică, nu au răspuns, așa cum ar fi trebuit să facă, în mod similar, în mod specific, menționând, deși pe scurt, pentru ce motive este lipsită de temeinicie afirmația de mai sus a persoanei solicitate, nefiind suficientă explicația respingerii. De reținut că decizia menționată nu fusese scrisă clar și citată până la data de 24.02.2022 (a se vedea răspunsul nr. 374 / 24.02.2022 al Înaltei Curți de Casație și Justiție, la cererea relevantă a persoanei solicitate), astfel încât (cererea) să poată fi revizuită. Dimpotrivă, se dovedește prin actul depus de persoana solicitată, provenit de la Înalta Curte de Casație și Justiție din România, care este - conform răspunsului statului emitent - și organul care gestionează datele judecătorilor și procurorilor, că nu există în dosarele sale, depunere de jurământ a judecătoarei Florentina Dragomir, deși legea națională română (articolul 34 din Legea 303/2004) prevede și depunerea jurământului judecătorilor înainte de intrarea în funcție și anularea, ca o consecință juridică, a refuzului de a depune jurământul.

Această nedepunere a judecătorului nu este contrazisă de niciun alt element, cu atât mai puțin contrazis de răspunsurile statului emitent, și constituie o încălcare vădită a dreptului intern român și un viciu în numirea celui judecător de o asemenea gravitate, ceea ce afectează însăși esența dreptului la o instanță legal constituită. Având în vedere situația personală a persoanei solicitate, natura infracțiunii, contextul real al MEA în cauză, respectiv obiectul cauzei aflate pe rolul nostru (revendicarea bunurilor fostei familii regale din România) și interesul autorității statului român față de cauza respectivă, afirmația persoanei solicitate conform căreia cauza sa a fost judecată de o instanță care nu era compusă dintr-un complet legal, cu încălcarea dreptului său la un proces echitabil, examinată în două etape și, în conformitate cu criteriile stabilite de jurisprudența CJUE, aceasta este considerată întemeiată (a se vedea cu privire la acest aspect cea mai recentă hotărâre a Marii Camere a CJUE din 22 februarie 2022 în cauzele conexe C-562/21 PPU și C-563/21 PPLI Openbaar Ministerie). De asemenea, răspunsul autorităților române, referitor la condițiile de detenție, este neclar, întrucât nu se precizează în care penitenciare anume va fi reținută persoana solicitată după extrădare, se vorbește doar de posibilități. În mod similar, descrierea condițiilor de detenție care predomină în fiecare penitenciar este caracterizată de ambiguitate. Se menționează în răspunsul autorităților române că persoana solicitată dispune de un spațiu personal de cel puțin 4 mp.m, fără a oferi însă date privind capacitatea reală și supraaglomerarea din fiecare penitenciar, însă, informațiile furnizate de persoana solicitată, care au fost extrase din surse publice, contrazic asigurările de mai sus ale autorităților române. Pe baza statisticilor, publicate de Administrația Națională a Penitenciarelor în data de 22.02.2022, în ceea ce privește capacitatea reală a fiecărui penitenciar și numărul de deținuți, se pare că spațiul individual pe care îl poate folosi fiecare deținut este mai mic de 3 mp.m., care este spațiul personal minim, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și a CJUE. Orientativ, se menționează că Penitenciarul Mărgineni - în care, după toate probabilitățile, persoana solicitată și-ar ispăși pedeapsa - cu o capacitate de 483 de persoane, a găzduit 751 de deținuți și, prin urmare, a avut un grad de ocupare de 155%. Împreună cu toate celelalte elemente, la nivel general, care au fost analizate în hotărârea nedefinitivă a acestei Curți, care face parte integrantă din prezenta, Consiliul are "o bază suficient de solidă" (CEDO, *Bivolaru și Moldovan împotriva Franței* din 25.03.2020) că persoana solicitată va fi supusă unor tratamente inumane și degradante dacă va fi predată autorităților române, din cauza condițiilor de detenție, încălcând articolul 4 din Cartă. În sfârșit, trebuie remarcat faptul că tratamentul discriminatoriu acordat persoanei solicitate de către autoritățile române pentru simplul motiv că nu este rezident permanent al României este nejustificat, având în vedere că, co-inculpata sa, Nela Ignatenko, care a primit, de asemenea, o pedeapsă de gravitate egală și cu aceeași durată, și anume cinci ani de închisoare, și-ar executa pedeapsa, având în vedere locul său de reședință, în conformitate cu asigurările autorităților române adresate judecătorului belgian competent pentru executarea unui MEA împotriva sa - în cazul în care finalistul nu a respins în cele din

urmă cererea, într-un regim semideschis, în timp ce persoana solicitată (și-ar executa pedeapsa) în regim închis.

Având în vedere cele de mai sus, Consiliul consideră că prezentul mandat european de arestare al Curții de Apel din Brașov nu ar trebui executat împotriva persoanei solicitate, și prin urmare, trebuie să se dispună ridicarea condițiilor restrictive care i-au fost impuse prin Ordonanța nr.17/2021 a Procurorului Curții de Apel din Atena, astfel cum a fost modificată prin Decizia nr.14/2022 a acestui Consiliu, și să înainteze dosarul cauzei procurorului Curții de Apel din Atena pentru luarea propriilor acțiuni în justiție, după cum toate cele de mai sus sunt definite în mod specific în dispozitivul prezentei.

DIN ACESTE MOTIVE

DECIDE să nu execute Mandatul european de arestare nr. 1/12.01.2021 al autorităților române și în special al Curții de Apel Brașov - Secția penală din dosarul menționat cu numărul 345/64/2016 și, care a fost emis, împotriva cetățeanului israelian și francez, (prenume) Benyamin (nume de familie) Steinmetz,

RIDICĂ condițiile restrictive impuse persoanei solicitate de mai sus, prin Ordonanța nr.17/2021 a Procurorului Curții de Apel din Atena, astfel cum a fost modificată prin Decizia nr.14/2022 a prezentului Consiliu, și anume: a) înfățișarea la Secția de Poliție de la locul său de reședință o singură dată în primele cinci zile ale fiecărei luni, b) interdicția de a părăsi țara și c) plata garanției și

DISPUNE restituirea garanției în valoare de cinci mii (5.000) de euro, care a fost stabilită prin biletul la ordin CEC nr. 828748/29.11.2021, în conformitate cu scrisoarea de garanție nr.380/30.11.2021 al Tribunalului de Primă Instanță din Atena, către deponenta Maria Sarantopoulou, fiica lui Aristodimos.

TRANSMITE dosarul cauzei către procurorul competent al Curții de Apel.

Toate cele de mai sus au fost traduse persoanei solicitate din greacă în engleză și invers.

S-a judecat, decis și publicat în ședința publică din Atena din data de 30 martie 2022

PREȘEDINTE

semnătură

Aikaterini Papavasiliou

GREFIER

semnătură

Evangelia Dimitriadou

Subsemnata **VANCEA ANTONIA – SUZANA - CLARISSA**, interpret și traducător autorizat interpret si traducător autorizat pentru limbile străine **Neogreacă, Engleză, Spaniolă**, în temeiul autorizației nr. **31870** din data de **11.07.2011** eliberată de Ministerul Justiției din România, certific exactitatea traducerii efectuate din limba elenă în limba română, că textul prezentat a fost tradus complet, fără omisiuni, și că, prin traducere, înscrisului nu i-au fost denaturate conținutul și sensul. Înscrisul a cărui traducere se solicită în întregime are, în integralitatea sa, un număr de 58 (cincizeci și opt) pagini, poartă titlu/denumirea de **Număr : 45/2022 - Procesul-verbal și decizia Consiliului Curții de Apel din Atena**, emise de **Consiliul Curții de Apel din Atena**, Grecia și mi-a fost prezentat mie în întregime.

Traducerea înscrisului prezentat are un număr de 31 (treizeci și unu) pagini și a fost efectuată potrivit cererii scrise înregistrate cu nr. 386/18.04.2022, păstrată în arhiva subsemnatei. S-a încasat onorariul de 4000 RON, cu factură nr. AV 0386/18.04.2022, chitanță nr. AV 0386/18.04.2022.

INTERPRET SI TRADUCATOR AUTORIZAT

VANCEA ANTONIA – SUZANA - CLARISSA

